

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/281/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206608
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4617206608.7

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 , proti žalovanému U. X., T.. XX.XX.XXXX, H. H.. T. XXXX/X , XXX XX U., právne zastúpený Mgr. Lukáš Grežďo, advokát, Stredánská 1537/14, 955 01 Topoľčany, IČO: 42370175 o zaplatenie 2.954,50 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.579, 86 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5, 25% ročne od 1.11.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a.
- III. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 151, 30 eur z a s t a v u j e .
- IV. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania vo výške 45,74%.

o d ô v o d n e n i e :

I./ Žalobca podal dňa 6.12.2017 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy - istiny 2954,50 eur, úrokov vo výške 2914,84 eur, úrokov 106,18 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2954,50 eur vo výške 19,50 % ročne, zo sumy 2954,50 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania 5,25% ročne, zo sumy 2954,50 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, ktorú odôvodnil tak, že 29.11.2011 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere č. 6781601611, súčasťou ktorej boli aj všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver a to vo výške 3500 eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, kde výška každej splátky vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejماً z predpisu splátok. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „zaplatené splátky“, listiny „aktuálny stav úveru“. Listina aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8, 9 zák. č.. 483/2001 Z.z. o bankách. V zmysle obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9. OZ a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - Výzvou na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku je zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania v súlade s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Záväzok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o ich podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške

19,50 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine aktuálny stav úveru. V zmysle obchodných podmienok, v prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR, č. 87/95 Z.z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1.dňu omeškania splnením peňažného dlhu. Takto je určená výška v žalobe uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5,25 %. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 1.11.2017 je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017, nakoľko do času 31.10.2017 sú úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálneho stavu úveru - pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017 ako položka Aktuálneho stavu úveru - úroky na účte čerpané rezervy. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr a nie až 1.11.2017. Tento dátum je výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky (či už zmluvné alebo sankčné) formou percentuálneho vyjadrenia a nie vyčíslením úrokov. Tento popis úrokových položiek aktuálneho stavu úveru platí v prípade ak nedošlo zo strany žalovaného k platbám po zosplatnení úveru. V prípade ak po zosplatnení úveru došlo k platbám zo strany žalovaného, sú zmluvné aj sankčné úroky kumulované na účte Pohľadávkový účet úroky, ktorý obsahuje sumarizáciu uvedených úrokov za obdobie od uzavretia zmluvy do dátumu poslednej čiastkovej úhrady zo strany žalovaného. V takom prípade položka úroky na účte čerpanej rezervy predstavuje zmluvné a sankčné úroky odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastkovej úhrady žalovaného až do dňa vystavenia aktuálneho stavu úveru.

Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 1768,84 eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 120,51 eur na poplatky, suma vo výške 1102,83 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 545,50 eur na istinu. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru na 1.strane pri položke "Poplatky zaplatení" a dátum a spôsob ich započítania je uvedený pri položke „Zaplatené splátky“. Uvedené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov Úvery pre obyvateľstvo: Dostupná pôžička. Uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Zároveň dodávajú, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu. V zmysle zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami. Obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva. Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa o RPMN, Oznamenia o úrokových sadzbách a informáciami o poistení. V zmysle článku 5 bod 5.6 Obchodných podmienok pre úver , ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou , podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácanie svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke. Výška úrokov a spôsob ich výpočtu je uvedený v listine Aktuálny stav úveru na 1. strane pri položke „Celková úroková sadzba“, ktorá bola v zmysle zmluvy dohodnutá vo výške 19,50 %. Zároveň výška úroku z omeškania je určená podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V listine Aktuálny stav úveru je spôsob úročenia uvedený na 1.strane pri položke „Sankčná sadzba za splátky“. Časť „Pohl. Účet - úroky“ eviduje výšku zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených za jednotlivé omeškané anuitné splátky ku dňu poslednej čiastočnej úhrady určenej v listine Aktuálny stav úveru, teda ku dňu 8.9.2017. Položka „Úroky na účte ČR eviduje výšku riadnych úrokov a úrokov z omeškania (v pomere uvedenom v časti „Celková úroková sadzba“ a v časti „Sankčná sadzba za splátky“) od momentu poslednej čiastočnej úhrady evidovanej v rámci listiny „Aktuálny stav úveru“ do dňa 31.10.2017. Suma vo výške 2914,84 eur teda predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 8.9.2017 a suma 106,18 eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov z omeškania odo dňa 8.9.2017 do dňa 31.10.2017. Dovoľujú si súdu oznámiť, že žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 88,29 eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.10.2011. Mesačná splátka vo výške

88,29 eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 85 eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 3,29eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov.

V zmysle ust. § 2 písm.g) zákona 129/2019 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „ Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok“.

Na základe uvedeného je zrejmé, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky na nepovinné poistenie k úveru, tzn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov a poplatkov za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 9.2.2015, pričom výzva na splatenie úveru bola súdu predložená ako príloha k návrhu vo veci samej.

Žalobca upozornil žalovaného na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 22.1.2015.Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 9.2.2015, pričom výzva na splatenie úveru bola súdu predložená ako príloha k návrhu vo veci samej. Vzorec na výpočet úrokov z omeškania: výška mesačnej splátky úveru - EUR X úrok z omeškania platný v tej dobe - %/365 - počet dní v danom roku X počet dní v omeškaní/100.Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 2038,27 eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 92,43 eur, teda spolu vo výške 2130,70 eur, od ktorej odrátali úhrady žalovaného vo výške 1030,25 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 1100,45 eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 predstavuje sumu 1570,54 eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 predstavuje sumu 422,84 eur, teda spolu vo výške 1993,38 eur, od ktorej odrátali úhrady žalovaného vo výške 72,58 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 tak predstavuje sumu vo výške 1920,80 eur. Zrátané roky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (1100,45 eur) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 31.10.2017 (1920,80 eur) predstavujú sumu vo výške 3021,25 eur, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 31.10.2017. Ide teda o sumu vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 31.10.2017, čo predstavuje súčet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených v rámci listiny Aktuálny stav úveru odo dňa uzavretia zmluvy do dňa poslednej čiastočnej úhrady do dňa vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru, tzn. Do dňa 31.10.2017 (2914,84 + 106,18 eur = 3021,02). Rozdiel manuálne vypočítanej sumy oproti sume uvedenej vo výpise vzniká zaokrúhľovaním jednotlivých BIS -om. V prípade zmluvného úroku Žalobca zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Uvedené znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako formy odmeny veriteľa (Žalobcu) za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok žalobcu na zmluvné úroky, pričom Žalovaný so bol tohto nároku vedomý svojím podpisom Zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný platiť len za dobu poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Uvedené znenie § 503 ods. 3 ObZ upravuje obdobie, za ktoré má veriteľ nárok na zmluvný úrok.

Už z jazykového výkladu je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade, ak by veriteľ nezosplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Ak teda je dlžník povinný platiť zmluvné úroky v prípade ak

platí úver v splátkach, odporuje logickému výkladu, aby bol od toho oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti.

V zmysle vyššie uvedeného s ohľadom na bod 6.4 Obchodných podmienok : „V prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke. Je nepochybné, že úročenie úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od jeho poskytnutia až do úplného splatenia bolo úmyslom Žalobcu a Žalovanému musel byť tento zámer vzhľadom na formuláciu jasný. S obchodnými podmienkami úveru sa Žalovaný oboznámil a vyjadril s nimi súhlas, čo potvrdil svojim podpisom na Zmluve. Tento záver konštatoval vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd ČR Rozsudkom 32Cdo 3830/2014, podľa ktorého jazykové vyjadrenie právneho úkonu musí byť posudzované z hľadiska gramatického (jazykového), logického a systematického výkladu a súd okrem uvedeného posúdi na základe dokazovania, aká bola skutočná vôľa strán v okamžiku uzatvárania zmluvy a táto vôľa nebola v rozpore s uvedenými výkladmi. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku Žalovaného, v zmysle ktorého je povinný naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. Možno teda zhrnúť, že v prípade zmluvného úroku ide de facto o odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, pričom v uvedenom prípade k vráteniu plnej výšky úveru zo strany Žalovaného doposiaľ nedošlo, na základe čoho je Žalobca naďalej oprávnený aj na zaplatenie tejto položky. Ad absurdum, v prípade nepoctivého dlžníka, by tento zo špekulatívnych dôvodov mohol bezprostredne po vyčerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa tak plateniu dohodnutých zmluvných úrokov v sadzbe určenej trhovými mechanizmami. Nepoctivý dlžník by tak bol viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytoval ochranu.

Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k značnej nerovnováhe vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. Keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie Žalovaného. Zároveň týmto žalobca dáva súdu do pozornosti ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania, pokiaľ nie je zo zákona daná povinnosť platiť poplatok z omeškania. Dlžníkovi, ktorý sa ocitne v omeškani, tak pribúda ďalšia platobná povinnosť popri už existujúcom peňažnom dlhu. Peňažný záväzkový právny vzťah môže byť chápaný ako hlavný a vedľajší. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej sumy peňazí. Vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Najvýraznejšie tieto odlišnosti demonštruje skutočnosť, že aj keď dlžník nie je v omeškani s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohodnuté v zmluve, na druhej strane, úroky z omeškania môže požadovať pri omeškani dlžníka aj v prípade bezodplatnej pôžičky. Obidva úroky môže teda veriteľ žiadať popri sebe a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zároveň žalobca uvádza, že zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku.

Žalobca taktiež uvádza, že napriek judikovanému právu v oblasti zmluvného úroku a jeho uplatňovania po zosplatení úveru v rozhodnutiach Ústavného súdu IV 476/2012 a Najvyššieho súdu 4 Obo 143/1998, nie je na pôdach okresných súdov ustálený prax v ich uplatňovaní. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky ako aj Sadzobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcii za omeškание so splnením zmluvnej povinnosti. Žalobca si dovoľuje poukázať na Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.8.2018. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru na 1.strane pri položke „poplatky zaplatené“ a dátum a spôsob ich započítanie je uvedený pri položke „Zaplatené splátky“. Uvedené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov Úvery pre obyvateľstvo: Dostupná pôžička. Uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškani splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Zároveň dodávajú, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu. Zoznam týchto poplatkov sa nachádza na 3.strane listiny Aktuálny stav úveru. V tejto súvislosti považujú za nevyhnutné poukázať na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C42/15. V tejto súvislosti je v

prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 prvého pododseku smernice 2008/48 sa zmluvy o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. Ako vyplýva z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 61). Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Keďže všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Pokiaľ ide totiž o vymedzenie pojmu „trvalý nosič“ uvedeného v článku 3 písm. m) smernice 2008/48, Súdny dvor už rozhodol, že rovnako ako v prípade papierového média musí tento nosič zabezpečiť spotrebiteľovi držbu príslušných informácií, aby si mohol prípadne uplatniť svoje práva. Pre spotrebiteľa je v tejto súvislosti významná možnosť uchovávať informácie, ktoré mu boli osobne určené, záruka, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj ich dostupnosť počas primeraného času a možnosť reprodukovať ich ako také (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 97/7/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú, v. ES L144, 1997, s. 19, Mim. Vyd. 15/003, s. 319), rozsudok z 5. júla 2012, Content Services, EU:C:2012:419, body 42-44). Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami spôsobom upraveným v práve dotknutého členského štátu, je potrebné uviesť, že článok 10 ods. 1 prvý pododsek smernice 2008/48 nijakým spôsobom neodkazuje na vnútroštátne právo a preto majú pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ uvedení v tomto ustanovení samostatný obsah. Ich výklad by nemal byť určený vnútroštátnymi ustanoveniami stanovujúcimi formu vyhotovenia zmluvy o úvere. Zatiaľ, čo smernica nevymedzuje pojem „písomne“, vo svojom článku 3 písm. m) uvádza, že „trvalý nosič“ znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. Zo samotného znenia článku 10 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pojem „písomne“ sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje. Vnútroštátny súd sa pritom konkrétne snaží zistiť, či táto smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil vo svojej vnútroštátnej právnej úprave takúto požiadavku. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku smernice 2008/48 týmto článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Únie. Požiadavka podpisania písomne vyhotovenej zmluvy o úvere zmluvnými stranami, ako vyplýva najmä z bodu 26 tohto rozsudku, vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, vyžaduje ako podmienku platnosti zmluvy, sa týka vnútroštátneho pravidla vzťahujúceho sa na platnosť uzatvárania zmlúv o úvere v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2008/48. Ani smernica 2008/48, ktorej cieľ spočíva v úplnej a záväznej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (rozsudky z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, bod 42, z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, bod 21, ako aj z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:2016:283, bod 61, ani právo Únie vo všeobecnosti takejto požiadavke nebránia. Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V dôsledku toho, ako uviedla generálna advokátka v bode

35 svojich návrhov, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Za takýchto okolností, pokiaľ členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoví, že požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ani smernica 2008/48, ani právo Únie vo všeobecnosti nebránia takejto požiadavke.

Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tomto zmysle, že:

- zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

- Nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

-

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že Obchodné podmienky, Všeobecne obchodné podmienky ako aj Sadzobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcii za omeškanie so splnením zmluvnej povinnosti.

Článkom II. bodom 1 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k novelizácii ust. §52 ods. 2 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a to tak že došlo k doplneniu vety: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Zároveň článkom II. bodom 7 zákona č.102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k prijatiu § 879 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ktorý zakotvil nepriamu retroaktivitu pre ustanoveniami § 53 ods. 4 písm.s) a t), §53 ods. 7 a § 614 a: Ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.júnom 2014: vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.júnom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.júna 2014, ak nie je ustanovené inak.

Podľa článku XIV. Zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon nadobudol účinnosť 1.4.2015, okrem čl. I čl II. bodov 2 až 8, čl. III, čl. V bod 2, čl. VI, čl. VIII bodov 2,4 až 6,8 až 10, 19 až 24, 28, 31 a 36, čl. XII bodov 1 až 5, 12, 15 a 16, ktoré nadobúdajú účinnosť 13.júna 2014 a čl. II bodu 1, ktorý nadobúda účinnosť 1.apríla 2015.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, sa vzťahuje zákaz retroaktivity a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základných princípov nášho právneho poriadku. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle aplikovať toto ustanovenie na právne vzťahy, ktoré boli založené pred 1.4.2015, nič mu nebránilo výslovne to uviesť v intertemporálnej norme § 879p, v ktorej sú explicitne uvedené ustanovenia, na ktoré sa nepravá retroaktivita vzťahuje, Argumentum a contrario je možné dospieť k záveru, že úmysel zákonodarcu je ten, že § 52 odsek 2 v novelizovanom znení sa vzťahuje VÝLUČNE na právne vzťahy založené po 1.4.2015. Pri svojoľnej retroaktívnej aplikácii tohto ustanovenia súdom na právne vzťahy založené pred 1.4.2015 dôjde k porušeniu článku 2 Ústavy SR a zásahu základných práv a slobôd občanov.Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou 1.4.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Toto tvrdenie nachádza oporu aj v Uznesení Najvyššieho súdu SR z 27.marca 2013, sp.zn. 6MCdo/4/2012, kde NSSR skonštatoval, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom rovnako aj akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Argumentum a contrario, pokiaľ by sa na takýto vzťah vzťahoval Občiansky zákonník aj pred touto novelizáciou, zákonodarca by to novelizoval predmetné ustanovenie. Vzhľadom na to, že upravil tieto vzťahy teraz novelou v kombinácii s Uznesením Najvyššieho súdu SR z 27.marca 2013, sp.zn. 6MCdo/4/2012, je nepochybné, že všetky úverové právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka.

V prípade zmluvného úroku Žalobca zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Uvedené znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa (Žalobcu) za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok Žalobcu na zmluvné úroky, pričom Žalovaný si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom Zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný platiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Uvedené znenie § 503 ods. 3 ObZ upravuje obdobie, za ktoré má veriteľ nárok na zmluvný úrok. V písomnom vyjadrení zo dňa 17.4.2019, ktoré bolo doručené súdu 24.4.2019 na čl. 91 - 92 žiadal žalobca, že po podaní žaloby do dňa vyhotovenia vyjadrenia uhradil žalovaný sumu 151 eur, ktorá bola rozpočítaná na úroky a preto žalobca žiadal, aby súd konanie v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených k dňu 8.9.2017 v časti prevyšujúcej sumu 2.763,54 eur zastavil a špecifikoval svoj petit tak, že žiadal, aby žalovaný zaplatil istinu 2.954,50 eur, úroky vo výške 2.763,54 eur, úroky vo výške 106,18 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.954,50 eur vo výške 19,5% ročne zo sumy 2.954,50 eur od 1.11.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2.954,50 eur od 1.11.2017 do zaplataenia.

2./ Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 23.3.2019 uviedol, že so žalobou nesúhlasia, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu a tým pádom aj ustanovenia občianskeho zákonníka podľa § 52 a nasl. OZ ako je tam uvedené sa použijú vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V ustanovení § 53 OZ je uvedené, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o tzv. neprijateľnú podmienku. Neprijateľnou podmienkou v tomto prípade je súbežné uplatňovanie úrokov z úveru a úrokov z omeškania. Tým dochádza k nerovnováhe vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. Ani z petitu žaloby nie je možné spoľahlivo určiť, ako bola vypočítaná suma úrokov vo výške 2.914,84 eur a 106,18 eur. Úrok z omeškania je dlžník povinný platiť od 9.2.2015, ale žalobca požaduje zaplatiť úroky z omeškania až od 1.11.2017, teda nie je zrejmé, akým spôsobom sú započítavané úroky z omeškania do dátumu 31.10.2017. V zmluve o úvere s právnym predchodcom žalobcu, nie je uvedený dátum uzatvorenia zmluvy o úvere a žiadajú, aby sa sú zaoberal aj možnosťou premlčania žalovaného nároku, nakoľko v poslednej splátke došlo pravdepodobne niekedy v roku 2013, pričom návrh bol súdu doručený 6.12.2017. Žalobca sa síce odvoláva vo svojej žalobe aj vyjadrením k výzve na listinu „aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 31.10.2017, avšak túto listinu žalovaná strana nikdy nevidela a zo strany súdu mu nebola doručená. Z tohto dôvodu navrhujú, aby žaloba žalobcu bola zamietnutá.

3./ Uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch sp. zn. 11Csp/281/2017 zo dňa 29.8.2018 súd pripustil, aby z konania vedeného na OS Topoľčany pod sp. zn. 11Csp/281/2017 vystúpil žalobca : Poštová banka, a.s. a aby na jeho miesto vstúpil nový žalobca : BENCONT COLECTION, a.s.

4./ Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - zmluvou o úvere - dostupná pôžička na čl. 6, obchodnými podmienkami na čl. 6 - 10, všeobecnými obchodnými podmienkami na čl. 10-25, výpisom z aktuálneho stavu úveru na čl. 25 -26, kópiou doručenky na čl. 27, výzvou na úhradu dlžnej sumy na čl. 27, kópiou doručenky na čl. 28, kópiou podacích hárkov na čl. 28 - 29, 30- 31, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti na čl. 29 - 30, predpisom splátok na čl. 31, sadzovníkom poplatkov poštovej banky na čl. 33 - 35 a zistil tento skutkový stav :

Žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili zmluvu č. 6781601611 o úvere dostupnej pôžičke, kde výška úveru bola vo výške 3.500 eur, výška mesačnej splátky bola v sume 88,29 eur, dátum prvej platby do 20.10.2011, počet mesačných splátok 70, celková výška nákladov bola stanovená na sumu 2.335,48 eur, dátum konečnej splatnosti 20.7.2017, priemerná RPMN na trhu 17,88 %, RPMN banky 21,34 %, úroková sadzba 19,50 %, pričom dátum každej ďalšej platby bol k 20. dňu v mesiaci a poistenie bolo dohodnuté ako základný súbor poistenie.

5./ Z upozornenia na čl. 29 vyplýva, že právny predchodca žalobcu dňa 9.12.2014 vyzval na úhradu pohľadávky vo výške 1.665,31 eur, ktorú mal zaplatiť v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému doručovaná ako to vyplýva z podacieho hárku na čl. 29.

Z upozornenia zo dňa 22.1.2015 na čl. 30 vyplýva, že žalovaný bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na zaplataenie pohľadávky vo výške 1.836,46 eur, ktorá pohľadávka je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a to do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktorá písomnosť bola doručovaná žalovanému ako vyplýva z podacieho hárku na čl. 30 p.v.

6. / Z výzvy na úhradu dlžnej sumy na čl. 27 vyplýva, že žalovaný bol upovedomený právnym predchodcom žalobcu, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere č. 6781601611 zo dňa 20.9.2011 a preto sa stala jeho úverová pohľadávka k 9.2.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovaná ku dňu 9.2.2015, t.j. ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola vo výške 4.070,55 eur a pozostávala z dlžnej istiny 2.954,50 eur, úroku 1.100,34 eur, poplatkov za upomienky 15,71 eur, ktorá výzva bola doručovaná žalovanému a doručená ako vyplýva z doručenky na čl. 28.

7./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohoto práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti

podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8./ Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti, súd žalobu v tejto časti zastaví. O čiastočnom späť vzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť z časti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania došlo k plneniu zo strany žalovaného v sume 151,30 eur, súd konanie v tejto časti zastavil a to s poukazom na návrh žalobcu, ktorý žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

9. / V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

10./ Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa, vo veci tak išlo o spotrebiteľský spor / § 290 a nasl. CSP/. Samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.9.2011 nebolo medzi stranami sporné, sporný bol iba deň uzatvorenia zmluvy, t.j. 20.9.2011, pričom však s poukazom na ďalšie listinné dôkazy a to aktuálny stav úveru na čl. 25, 26, ktorý ako listinný dôkaz uvádza dátum 20.9.2011 ako dátum poskytnutia pôžičky, mal súd za to, že predmetná spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená dňa 20.9.2011 a žalobca k žalobe priložil aj jej písomné vyhotovenie. Súd podrobil uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole, pričom dospel k záveru, že obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia / § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch /. Zmluva obsahuje len údaj o výške, počte a termínoch anuitnej splátky a to 70 splátok po 88,29 eur so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci. Vychádzajúc z citovaného § 11 písm. a Zákona o spotrebiteľských úveroch, zákon absenciu uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája s následkom neplatnosti zmluvy. Poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd v prejednávanej spore spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a

bez poplatkov. V nadväznosti na rozsudok súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 vo veci 6-42/15/ Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej / , na ktorý zástupca žalobkyne poukázal v podaní zo dňa 23.10.2018, súd v súvislosti s absenciou údajov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti udáva, že tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť vyššie uvedený právny záver o tom, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže ide o rozpor medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere a vnútroštátnym zákonom o spotrebiteľských úveroch, je potrebné vyriešiť otázku, či v smernici možno priznať priamy alebo nepriamy účinok. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v otázke priameho účinku smerní v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie, smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce mu povinnosti ako také sa nemôže použiť vrámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Preto priamy účinok smernice je v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец domáha svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice , nie medzi jednotlivcami. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry súdneho dvora znamená, že vnútroštátne súdy ,sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, teda eurokonformne. Tento eurokonformný výklad však nie je absolútny. Nemôže nahradiť výslovne znenie vnútroštátneho zákona. Súd v danom prípade zastáva názor, že smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok, nakoľko vzhľadom na výslovnú úpravu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k Zákona o spotrebiteľských úveroch, v čase uzavretia zmluvy o úvere by priznanie nepriameho účinku smernice znamenalo výklad contra legem. Súd ďalej poukazuje tiež na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2018 , č.k. 6Co/30/2018 - 128 a súd sa plne stotožňuje s argumentáciou krajského súdu odôvodňujúcou odklon od rozhodnutia NS SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 v otázke nepriameho účinku smernice. Zároveň dáva aj do pozornosti rozsudky Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/77/2013 z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24CoE/313/2010 z 9. 8.2011. Podľa záverov prijatých súdmi v týchto rozhodnutiach majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva / ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu/ § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákona slovami „výška , počet“ a „ termíny splátok“ sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom a doplnkovým službám . K naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť za dosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchýľnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. Súd ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúce v nerozčlenení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a neurčení jasných termínov ich splatnosti tiež považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a/ a o/ Občianskeho zákonníka. V prípade nečlenenia splátok úveru na splátky istiny, úrokov a jednotlivých ďalších nákladov úveru a neuvedenie jasného termínu splatnosti u každej z položiek istiny a nákladov úveru, spotrebiteľ od samého počiatku síce vie, že celkovú čiastku, ktorú sa zaviazal veriteľovi zaplatiť má plniť mesačnými splátkami v dohodnutom počte a výške. Od počiatku však neviem koľko má h radiť na istinu a koľko a kedy má zaplatiť za tú, ktorú odplatu veriteľovi, teda na úroky, jednotlivé poplatky za úver a pod. Veriteľ pritom od začiatku má o týchto skutočnostiach vedomosť, pričom spotrebiteľovi túto informáciu neposkytne. Je to teda veriteľ, ktorý svojvoľne podľa vlastného uváženia priraduje platby spotrebiteľa a určuje akú časť a kedy použije na splátku istiny, akú a kedy na tú ktorú svoju odmenu / úroky, poplatky a podobne/. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť túto činnosť veriteľa kontrolovať. Ak by si aj spotrebiteľ aktívne vyžiadal, takzvanú amortizačnú tabuľku, nič to nemení na skutočnosti, že priradenie splátok spotrebiteľa k istine a k jednotlivým položkám nákladov úveru zaplateným do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky by aj tak bolo v réžii veriteľa a spotrebiteľ by nemal žiadnu možnosť to ovplyvniť. Súd zastáva názor, že spotrebiteľ musí od počiatku mať vedomosť o tom, ako veriteľ bude priradovať jednotlivé splátky k istine a k ostatným položkám nákladov spojených s úverom a veriteľ musí túto skutočnosť spotrebiteľovi na začiatku oznámiť. Inak sa jedná o nekalú obchodnú praktiku v zmysle citovaného § 7 ods. 2 písm. b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s citovaným § 7 ods. 4 a § 8 ods. 3, 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Informácia o splácaní odmeny veriteľovi, teda úrokov, jednotlivých poplatkov a podobne, je pre spotrebiteľa jednou z najpodstatnejších informácií v zmluve o spotrebiteľskom úvere

vôbec. Veriteľovi pritom nemôže robiť problém túto informáciu do zmluvy včleniť. Informáciu však do zmluvy zámerne nevkladá a skrýva ju. Takouto obchodnou praktikou je veriteľom spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy nemá možnosť oboznámiť sa v akej výške bude mesačne splácať istinu úveru a v akej výške platiť jednotlivé odmeny veriteľovi a iba veriteľ určuje aká časť bude na čo použitá. Spotrebiteľ nemá možnosť do toho akokoľvek zasiahnuť. Navyše, dojednanie v spotrebiteľskej zmluve o úvere v prejednávacom spore je z pohľadu údajov vo výške a termínoch splatnosti istiny a jednotlivých položiek nákladov spojených s úverom nejasné, nezrozumiteľné, zavádzajúce.

11./ Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že banka sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 3500 eur pri celkovej výške nákladov 2.335, 48 eur, čo predstavuje celkom sumu 5.835, 48 eur. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi 70 mesačných splátok po 88,29 eur, z čoho podľa tvrdenia žalobcu poistenie tvorilo sumu 3,29 eur mesačne. Vynásobením dohodnutého počtu a výšky splátok s tvrdeným poistením dostávame sumu 6180,30 eur, bez poistenia sumu 5950 eur, čo nekorešponduje s čiastkou, ktorú žalovaný mal spolu s nákladmi žalobcovi podľa zmluvy zaplatiť. Dôvod týchto rozdielov zo zmluvy o úvere nie je bez pochybnosti zrejмый. Za tejto situácie neuvedenie jasne, koľko má žalovaný zaplatiť na istinu, koľko na úroky a koľko a na aké poplatky, neumožňuje žalovanému ako spotrebiteľovi posúdiť rozsah svojho záväzku, čo v zmysle smernice plne odôvodňuje záver o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávacom spore, žalovaný nepoprel a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za spochybnenú skutočnosť, že žalobca žalovanému titulom úveru poukázal na úverový účet peňažné prostriedky vo výške 3.500 eur. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu, že na úverový účet zaplatil celkom 1.768, 84 eur plus 151,50 eur, t.j. spolu 1920,14 eur. Vychádzajúc zo záveru, že úver v predmetnom spore je bezúročný a bez poplatkov, súd preto mal za to, že žalovaný doposiaľ z istiny úveru nevrátil sumu 1.579,86 eur a že žalobca nemá nárok na požadované zmluvné úroky a poplatky. Vzhľadom na dojednanú splatnosť poslednej splátky dňom 20.7.2017 súd bez ohľadu na nižšie uvedený záver o predčasnej splatnosti úveru uložil žalovanému povinnosť vrátiť celú nevrátenú časť istiny úveru vo výške 1.579,86 eur a žalobu vo zvyšnej časti istiny a v časti žalovaných zmluvných úrokov ako nedôvodnú zamietol. Súd zastáva názor, že aktívna legitímácia žalobcu v spore vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.6.2018.

12./ Bolo na žalobcovi, aby preukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ upravených v cit. § 53 ods. 9 OZ, to znamená práva na takzvané zosplatenie celého úveru a to, že právo uplatnil najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne, že žalovaného ako spotrebiteľa na toto právo upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa citovanej právnej úpravy § 53 ods. 9 OZ účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je totiž podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Na základe výsledkov dokazovania vykonaných v spore, súd prijal záver, že žalobkyňa preukázala splnenie všetkých zákonných predpokladov pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ ako aj podľa § 53 ods. 9 OZ. Právo žalobkyne žiadať zaplatenie celej pohľadávky na zaplatenie nevrátenej istiny úveru zo zmluvy o úvere v prípade omeškania so zaplatením ktorejkoľvek čiastky splátky podľa zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vyplýva zo všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Na základe listu zo dňa 22.1.2015 a predloženého poštovného hárku v kontexte s ďalšími okolnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo možno prijať záver, že banka žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornila. Žalovaný nepoprel, že na uplatnenie tohto práva bol žalobcom upozornený listom z 22.1.2015 ako vyplýva z listín predložených žalobcom. Žalovaný tiež nepoprel a vykonaným dokazovaním súd nemal vážnejšie spochybnené, že listom z 9.2.2015 žalobca žalovanému uplatnenie práva podľa § 565 OZ riadne dňa 12.2.2015 oznámil. Podľa listinných dôkazov žalovaný v čase uplatnenia práva bol v omeškani so splatením splátky viac ako 3 mesiace, keďže poslednú úhradu poukázal dňa 20.5.2013. Preto súd vychádzajúc z citovanej právnej úpravy žalobcovi priznal úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške 5, 25% ročne z priznanej istiny 1.579,86 eur a to od 1.11.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho pod dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017. V prevyšujúcej časti súd žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

13./ Pokiaľ právny zástupca žalovaného dňa 21.3.2019 na pojednávaní uviedol, že žiada, aby sa súd zaoberal aj možnosťou premlčania nároku žalobcu, nakoľko návrh bol súdu doručený 6.12.2017, má súd za to, že nárok žalobcu premlčaný nebol, nakoľko k zosplateniu predmetného úveru došlo dňa 9.2.2015 a žaloba vo veci bola podaná na súd 6.12.2017, t.j. v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

14. / Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

V predmetnom konaní s poukazom na výšku priznanej sumy istiny ako aj príslušenstva súd o trovách rozhodoval s poukazom na pomer ich úspechu a neúspechu v konaní, nakoľko strany v spore boli úspešné čiastočne, pričom úspech žalobcu v konaní bol vo výške 27,13 %, úspech žalovaného 72,80%, t.j. úspech žalovaného celkovo v tomto konaní bol 45,74 % a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej strane súd priznal náhradu trov konania vo výške 45,74%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.